

ת"פ 24702/06/19 - מדינת ישראל נגד דודי בן נעים

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24702-06-19 מדינת ישראל נ' בן נעים
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד קורל מויאל

המאשימה

נגד

דודי בן נעים ע"י ב"כ עוה"ד שחר ששון

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מ- 7 עבירות של ניכוי תשומות בלי שהיה לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס לפי סעיף 117 (ב) (5) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975, כמו כן, לזכות מ-2 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור, בהתאם לסעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף תשל"ו-1975.

החלטתי להרשיע הנאשם בשאר העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, הכל כמפורט לקמן.

כתב האישום והמענה

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן בשלישית המייחס לו שני אישומים. בחלק הכללי מפורט כי הנאשם שימש מנהל בפועל של חברת ר.א ברק טכנולוגיה בע"מ (להלן: "החברה") שנרשמה על שם אמו הגב' פורטונה בן נעים ומתוקף היות החברה עוסק מורשה חייבת באמצעות המנהל, הוא הנאשם להגיש דו"חות תקופתיים למע"מ ולשלם את המס הנובע מהם.

2. על פי האישום הראשון בתקופה שבין חודש יוני 2014 לחודש אוקטובר 2015 הגיש הנאשם למנהל המכס והמע"מ 10 דו"חות תקופתיים של החברה, בדיווחים אלה כלל הנאשם מס תשומות בסך של 650,124 ₪ (להלן: "מס התשומות") מבלי שהיה לו לגביו מסמכים כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ.

הנאשם ניכה את מס התשומות בהסתמך על 16 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם 4 חברות שונות, וזאת

מבלי שעשה או התחייב לבצע את העסקאות שלגביהם הוצאו המסמכים כאמור (להלן: "העסקאות הפיקטיביות") כמפורט:

א. 7 חשבוניות פיקטיביות על שם חברת ד.ש ראמא עבודות בנייה ופיתוח בע"מ בין התאריכים 30.7.14 לבין 30.5.15, סכום העסקאות הפיקטיביות בגין חשבוניות אלו כולל מע"מ הינו ₪ 2,151,140 וסכום מס התשומות הפיקטיביות שנוכה הוא ₪ 328,140.

ב. 7 חשבוניות פיקטיביות על שם חברת בסיס הבנייה בע"מ בין התאריכים 31.5.14 לבין 13.11.14, סכום העסקאות הפיקטיביות בגין חשבוניות אלו כולל מע"מ הינו ₪ 1,898,924 וסכום מס התשומות הפיקטיביות שנוכה הוא ₪ 290,124.

ג. חשבונית פיקטיבית אחת על שם חברת א.ח.מ בנייה ופיתוח בע"מ מיום 16.8.15 על סך ₪ 202,960 כשסכום מס התשומות הפיקטיבי שנוכה בגינה הוא ₪ 30,960.

ד. חשבונית פיקטיבית אחת על שם חברת סקאיה בע"מ מיום 1.12.14 על סך ₪ 59,000 כשסכום מס התשומות הפיקטיבי שנוכה בגינה הוא ₪ 900.

הנאשם רשם את החשבוניות הפיקטיביות בספרי הנהלת החשבונות של החברה משל היו עסקאות אמת ובכך ניכה שלא כדין מס תשומות בסך ₪ 650,124 במטרה להתחמק מתשלום המס.

בעשותו כן מסר הנאשם למנהל המכס והמע"מ ידיעות ודו"חות תקופתיים הכוללים ידיעה כוזבת במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום המס.

לנאשם מיוחסות 16 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שהיה לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, וזאת במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

עוד מיוחסות לנאשם 10 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת או דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

על פי האישום השני, מפורט כי הנאשם במסגרת תפקידו כמנהל החברה לא הגיש במועד, במודע וכנדרש על פי חוק ותקנות 4 דו"חות תקופתיים של החברה כמפורט:

א. דו"ח תקופתי לחודש 12/14, סכום המס לתשלום 38,163 ₪ - הדו"ח הוגש באיחור ושולם במלואו.

ב. דו"ח תקופתי לחודש 6/15 הכולל סכום מס לתשלום בסך 63,239 ₪. שולם בגין הדו"ח 50,249 ₪ ונותר לתשלום 12,990 ₪.

ג. דו"ח תקופתי לחודש 8/16, הוצג באיחור ולא שולם עד היום, סכום המס לתשלום 17,779 ₪.

ד. דו"ח תקופתי לחודש 9/16 כולל סכום מס לתשלום בסך 52,171 ₪. שולם על חשבון סך 10,000 ₪. נותרה יתרה בסך 42,171 ₪.

במעשיו אלו הפר הנאשם את החובה להגיש במועד את הדו"חות התקופתיים. לנאשם מיוחסות 4 עבירות של אי הגשת דו"ח תקופתי במועד שיש להגישו לפי חוק זה או התקנות מכוחו בהתאם לסעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ בצירוף סעיף 88(א) לחוק מע"מ ותקנה 23(ב)(1) לתקנות.

3. במענה לכתב האישום המתוקן בשלישית מסר הנאשם כי הוא מסכים לאמור בחלק הכללי לכתב האישום. כופר בעבירות המיוחסות לו באישום הראשון וטוען כי ניכה את מס התשומות בהתאם לחשבוניות שהיו בידיו ביחס לעסקאות אמת.

הנאשם מאשר בקשר לחברת ד.ש. ראמא עבודות בנייה ופיתוח בע"מ כי החשבוניות לא הוצאו על ידי מי שהוסמך להוציאן, אולם הנאשם טוען כי עמד בכללים בהתאם לפסיקה ולהנחיות ולא היה מודע לעובדה שהחשבוניות הוצאו שלא על ידי הגורם המוסמך ולא הייתה כוונה להתחמק מתשלום מיסים.

ביחס לחשבוניות שהוצאו על שם חברת בסיס הבנייה בע"מ טען הנאשם כי החשבוניות הוצאו כדין על ידי מי שהיה מוסמך להוציאן ומדובר בחשבוניות כשרות. לחלופין, ככל ובית המשפט יקבע שחשבוניות אלו הוצאו שלא כדין נטען לאכיפה בררנית בכך שהוגש כתב אישום נגד הנאשם בלבד ולא נגד מי שהוציא את החשבוניות. עוד נטען כי הנאשם לא היה מודע לכך שהחשבוניות אינן כשרות.

ביחס לחברת א. ח. מ בנייה ופיתוח בע"מ אישר הנאשם כי החשבונית הוצאה על ידי מי שאינו רשאי להוציאה אולם ביצע את כל הבדיקות הנדרשות. לא הייתה לו מודעות שהחשבונית הוצאה על ידי מי שאינו מוסמך ולא הייתה כוונה להתחמק מתשלום מיסים, הכל כאמור בעניין ראמא לעיל.

לעניין חברת סקאיה בע"מ טוען הנאשם כי החשבונית כשרה ומייצגת עסקת אמת. נטען כי העדר כוונה להתחמק מתשלום מיסים נלמדת מהחשבונית עצמה.

הנאשם מודה בעבירות המיוחסות לו באישום השני.

טיעוני הצדדים

סיכומי המאשימה

4. לטענת המאשימה הגדרת "חשבונית פיקטיבית" על פי הפסיקה היא חשבונית שאינה משקפת עסקת אמת בין מי

שהיו צדדים לעסקה ואשר הורשו להוציא חשבונית בגין אותה עסקה. הצגת חשבונית שאינה משקפת את המציאות לאשורה, לרבות זהותו האמיתית של מנפיק החשבונית וכן פרטי העסקה האמיתית בגינה הוצאה החשבונית הינה חשבונית פיקטיבית המהווה מסמך הנחזה להיות חשבונית שהתשומות הנובעות ממנו אסורות בניכוי.

עוד הדגישה המאשימה כי המונח חשבונית פיקטיבית כולל גם "חשבונית זרה" דהיינו, חשבונית שהוצאה שלא על ידי מי שהוסמך להוציאה או שלא היה צד לעסקה על אף שמשקפת עסקת אמת וגם חשבונית שכזו מהווה חשבונית פיקטיבית לכל דבר ועניין.

5. עוד טענה המאשימה כי משתוכיח את מודעות הנאשם לכך שחשבוניות המס שעל יסודן נוכו התשומות אינן משקפות עסקה כמפורט בהן, לרבות זהות הצדדים לחשבונית, תחול חזקה כי הנאשם עשה כן במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס. המאשימה טוענת לעניין היסוד הנפשי הנדרש, כי מדובר בעבירה התנהגותית בעלת יסוד נפשי של מודעות ואף בדרך של "עצימת עיניים". היסוד הנפשי נלמד ממכלול נסיבות כאשר על הנאשם מוטלת החובה להביא ראיות לסתור.

בהתאם לפסיקה נקבע כי היסוד הנפשי הדרוש לצורך הוכחת הכוונה להתחמק מתשלום מס אינה דורשת קיומה של כוונה מיוחדת ולמעשה די במודעות למעשה וללקיום הנסיבות הגורמות להתחמקות ממס. הפתה לרע"פ 9008/01 מדינת ישראל נגד א.מ. תורג'מן בע"מ כי לאחר שתוכח מודעות הנאשם לכך שחשבוניות המס על יסודן נוכו התשומות אינן משקפות עסקה כמפורט בהן, לרבות זהות הצדדים לחשבונית, תחול החזקה כי הנאשם עשה כן במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

עוד נטען כי אותם יסודות שפורטו לעיל נכונים גם ביחס לעבירת הדיווח הכוזב וזאת הואיל והנאשם כלל בדו"חות התקופתיים שהגיש למע"מ חשבוניות פיקטיביות תוך מודעות לכך שהרי הוא מסר כי מדובר בשומה עצמית והוא היה זה שריכז את החומר החשבוני והעבירו להנהלת החשבונות.

6. גרסאות בעלי החברות הרשומים, נשוא החשבוניות הפיקטיביות הוגשו בהסכמה במסגרת תיק מוצגים מוסכם. העיד ונחקר ע"ת 3 מר ראובן סבח אשר שימש כחוקר מבקר בתיק, פירט את קו החקירה שהתמקד בניכוי חשבוניות פיקטיביות במספר פורמטים וגם חקירת הנאשם התמקדה בעניין זה.

המאשימה הדגישה כי כתב האישום לא מייחס לנאשם עבירות של הפעלה או ניהול חברה פיקטיבית של ממש אלא התמקדה ביחס לחשבוניות שהוגשו לצורך ניכוי ואשר לגביהן לא יכול היה הנאשם למסור פרטים אודות נסיבות קבלת החשבוניות והיקפי העבודה כאשר בעלי החברות הרשומים נשוא אותן חשבוניות (למעט ביחס לחברת בסיס הבניה) טענו כי אינם מכירים את הנאשם או החברה שבניהולו ולא ביצעו עבורו כל עבודה ולפיכך מדובר בחשבוניות פיקטיביות.

הודגש כי הנאשם לא הציג ולו ראשית ראיה לסתור את ראיות המאשימה וזאת עוד במסגרת חקירותיו במשרדי מע"מ בשנת 2016.

7. המאשימה הפנתה לגרסת הנאשם לפיה אישר כי לא חתם על הסכמי עבודה עם קבלני המשנה נשוא החשבוניות בכתב האישום למעט עם חברת בסיס הבניה. נטען כי אישור ניכוי מס במקור אינו חזות הכול ואין בו כדי להוות אישור כי מוסר המסמך הוא בעל הסמכות לפעול בשם החברה או ללמוד מכך כי היה צד לעסקה.

הנאשם בחקירותיו במשרדי מע"מ ובחקירתו הנגדית בבית משפט אישר את אופן ודרך התנהלותו ללא חשבון בנק, ללא תיעוד התנהלותו הכספית השוטפת במזומן, התקשרות עם קבלני משנה ללא הסכמי עבודה. לטענת המאשימה, התנהלות בדרך זו נועדה כדי לחמוק מהרשויות. הנאשם פעל במודעות מלאה לכך שלא ביצע את הבדיקות הנדרשות לצורך הבטחת התנהלות עסקית תקינה.

8. הנאשם לא הביא ולו ראשית ראיה ביחס לחשבוניות המפורטות בכתב האישום כי בוצעה עבודה בפועל ולא ידע לתת פרטים לגבי אותן עסקאות. בחומר הנהלת החשבונות שנתפס מהנאשם לא נמצא דבר המעיד על התחשבות עם המזמינים נשוא החשבוניות המפורטות בכתב האישום והנאשם אף אישר כי לא צירף את התרשומות לאותן חשבונות.

הנאשם לא הציג כל חומר שיש בו כדי להוכיח את חפותו, אין כל נתון המעיד על התקשרות הנאשם עם הגורמים המוסמכים בקשר לחשבוניות נשוא כתב האישום, אין יומני עבודה, הסכמי עבודה ואין תיעוד להתחשבות כספית עם מוציאי החשבוניות. הנאשם לא נתן בחקירתו בבית המשפט ולא בחקירותיו במשרדי מע"מ את הפרטים הבסיסיים שמוכרח שיהיו בידיעתו ככל והחשבוניות משקפות עסקאות אמיתיות. לטענת המאשימה, גם מהמסמכים שהגיש הנאשם במסגרת חקירתו הראשית בפרשת ההגנה לא ניתן ללמוד על היקף הפעילות או על קשר בין העבודות שלטענתו בוצעו על ידי קבלני משנה לבין אותם פרויקטים גדולים בהם עבד עם המשטרה ומוסדות נוספים.

9. המאשימה טענה בנוגע למסמך נ-1 פרוטוקול הדיון הסכם השומה האזרחי והדגישה כי מדובר בהליך פשרה בין הצדדים ובהליך אזרחי בלבד ואין לכך כל נגיעה להליך הפלילי נגד הנאשם.

10. לגבי חברת בסיס הבניה נטען כי הנאשם אישר כי לא ביקש ייפוי כוח מאדם בשם חיים, שלטענתו התקשר איתו בנוגע לחברה זו.

בעל החברה מר לירון בסיס מסר כי לא ביצע את העבודות בפועל ומכאן שהחשבוניות שניכה הנאשם הינן חשבוניות פיקטיביות אסורות בניכוי. הפנתה לסתירות בגרסאות הנאשם מול גרסתו של מר לירון בסיס בנוגע לאופי ההתקשרות ביניהם ודרך הפעולה של הוצאת חשבוניות, כך גם ביחס למסמך נ-2 לעניין הסכם העבודה בין הצדדים נטען לסתירות לגבי ההתקשרות וזהות החותם על המסמך מצד חברת בסיס הבניה כמו גם לגבי נוסח הסכם העבודה הלאקוני וכלליותו. המאשימה טוענת לגרסה כבושה והעדר כל ראיה אובייקטיבית כי העבודה בוצעה באמצעות בסיס הבניה מקום שלטענת הבעלים הרשום לא ביצעה כל עבודה בפועל.

המאשימה הפנתה לקשיים בגרסת הנאשם בחקירתו במשרדי מע"מ כאשר הוצגה בפניו חשבונית על שם חברת "בינו שר" אותה קיבל מאותו חיים, איתו התקשר במסגרת העבודה עם חברת "בסיס הבניה" ונטען כי העדר הסבר מניח את הדעת מצד הנאשם להתנהלות זו מצביעה על מודעות ולכל הפחות "עצימת עיניים" בנוגע לכשרות המסמכים שנמסרו לידי מאותו אדם נטען בשם חיים.

11. המאשימה סבורה כי דין הטענה המקדמית בדבר הגנה מן הצדק בשל אכיפה בדרנית, להידחות הואיל והטענה נטענה בעלמא ולא עומדת בדרישות הפסיקה, כמו גם חזקת התקינות המנהלית הנתון למאשימה בנוגע לשיקול הדעת הנתון לה בכל הנוגע להפעלת סמכויותיה כדין.

12. בנוגע לחברת ד.ש. ראמא הנאשם לא ידע לציין מי הבעלים של החברה, לא ידע אם האדם שהביא לו את החשבוניות היה מוסמך לפעול בשם החברה. החשבוניות כלליות, אישר כי לא בדק מול מי התנהל באותן חשבוניות. אין הסכם עבודה. הנאשם אישר כי קיבל את מסמכי החברה, לרבות צילום ת.ז של בעל החברה (נ/3), אולם לא ביצע בדיקות ולא בדק המסמכים כפי שהיה עליו לעשות. אישר כי לא קיבל יפוי כוח מאיש הקשר בשם החברה ואף הודה כי מילא את החשבוניות בעצמו.

הבעלים הרשום של החברה מר שאדי דעדוע טען בחקירתו במע"מ (ת/7) שהוגשה בהסכמה כי לא מכיר את הנאשם, לא ביצע עבורו עבודות וכי החשבוניות נשוא כתב האישום מזויפות ואין תואמות את הלוגו של החברה שלו, הוא היחיד המורשה להוציא חשבוניות ומורשה חתימה יחיד בחברה.

13. הנאשם לא הציג ולו ראשית ראיה כי בוצעו עבודות בפועל ביחס לאותן חשבוניות נשוא כתב האישום. לא יכול לתת הסבר ביחס לחשבוניות בגין מה הונפקו ואילו גרסתו בנוגע לחשבונית 0354 וחשבונית 429 כי ביצע עבודות במודיעין ובדימונה, לא הוצגה כל ראיה לעבודה בגין חשבוניות אלה. הגרסה ביחס לעבודות שבוצעו כלפי משטרת ישראל ומוסדות נוספים מהווה גרסה כבושה ללא כל תימוכין או ראיה.

14. לעניין חברת סקאיה הנאשם מסר בחקירתו בבית המשפט גרסה כבושה אל מול תשובותיו במסגרת חקירתו במשרדי מע"מ. אין מסמכים בסיסיים ביחס לחברה זו וגרסתו עומדת בסתירה מול חקירתו של עד תביעה 10 מר דוד מזן לפיה שלל הכרות כלשהי עם הנאשם או החברה שניהל, ציין כי החשבונית שהוצגה בפניו איננה חשבונית של החברה, בשמה התבקש להוציא חשבוניות. הודה כי לא ביצע כל עבודה בגין החשבוניות בגין התבקש לחתום כחותמת גומי. הנאשם לא דרש ולא קיבל כל אסמכתא בנוגע לטענתו כי מר מזן ייפה כוחו של אחר להוציא חשבוניות בשם חברת סקאיה. לפיכך, החשבונית שנוכחה על ידי הנאשם הינה חשבונית פיקטיבית.

15. ביחס לחברת א.ח.מ. בנייה ופיתוח בע"מ הנאשם לא זכר למסור שום פרט ביחס לחשבונית זו לא בחקירתו במשרדי מע"מ ולא בבית המשפט ומכאן, שמדובר בחשבונית פיקטיבית. אין מסמכים ולו בסיסיים ביחס לחברה זו אף בניגוד לטענת הנאשם כי דאג לקבל אסמכתא לניכוי מס במקור ואישור על ניהול ספרים. עד תביעה 11 מר חסיב סרור שהודעתו הוגשה בהסכמה (ת/6) אישר כי הוא המנהל היחיד של החברה, לא אישר לאף אדם להוציא חשבוניות על שם החברה, אינו מכיר את הנאשם או החברה שניהל וטען כי החשבונית מזויפת ואינה זהה לפורמט שבבעלותו.

16. לעניין גרסת הנאשם בחקירתו בבית המשפט נטען כי מסמך נ/4 הוגש בשיהוי ללא כל טעם ברור מדוע לא הוגש במסגרת חקירתו במע"מ ולפיכך, המאשימה מתנגדת לקבילות המסמך. מעבר לכך, נטען כי אין במסמך כדי ללמד על התקשרות כלשהי עם מוציא החשבוניות נשוא כתב האישום. מר משה בן שטרית העיד כי התנהלות הנאשם בעבודות שביצע עבורו בוצעו בשם חברת "נווה הנדסה" ולא בשם החברה נשוא החשבוניות של כתב האישום. מסר

כי לא מכיר כלל את חברת ר.א. ברק טכנולוגיה.

בדומה לכך, נטען לגבי מסמכים נ/5, נ/7 אשר הוגשו בשיהוי ואין בהם כדי לסייע להגנת הנאשם, אינם כוללים אזכור לנאשם או לחברת ר.א. ברק טכנולוגיה אותה ניהל והפעיל. מסמך נ/7 מתייחס לתקופה מוקדמת לזו המפורטת בכתב האישום.

מר ג'ולני אותו הזכיר הנאשם בחקירתו בבית המשפט לא עלה כלל במסגרת חקירתו במע"מ, לא הובא כעד הגנה והדבר משמש לחובתו.

17. ביחס למסמך ההגנה נ/6 נטען כי יש ללמוד ממנו על הסכם העבודה שהוצג ביחס לחברת בסיס הבנייה שהינו פיקציה בלבד וזאת מתוך השוואה בין שני המסמכים. עוד נטען כי חשבוניות נשוא כתב האישום אינן קשורות לחברת נווה הנדסה שכן ההסכם הינו משנת 2015 ואילו החשבוניות נשוא כתב האישום מרביתן משנת 2014.

18. עדי ההגנה לא יכלו לשפוך אור על התקשרות הנאשם עם הספקים נשוא החשבוניות הפיקטיביות. התקופה עליה העידה הגב' משיח אינה התקופה המפורטת בכתב האישום. לא הועברו כל מסמכים בהמשך לעדותו של עד ההגנה מר משה בן שטרית. מעדותו נלמד על פעילות משותפת בינו לבין הנאשם, הכל במסגרת חברת ל.ב. נווה הנדסה ואין לכך קשר לפעילות העסקית לחברת ר.א. ברק טכנולוגיה. לא הובא כל עד מטעם חברת נווה הנדסה.

אשר על כן, טוענת המאשימה כי לא בוצעו כל עבודות בגין החשבוניות נשוא כתב האישום ולחלופין, מדובר בחשבוניות כיסוי זרות, האסורות בניכוי.

סיכומי הנאשם

19. הפנה לטענות המקדמיות להגנה מן הצדק בנוגע לטענת השיהוי בהגשת כתב האישום וכן לטענה לאכיפה בררנית ביחס לחשבוניות של חברת בסיס הבנייה בשים לב לכך שמוציא החשבוניות מר לירון בסיס לא הועמד לדין.

20. ב"כ הנאשם טען כי עצם קיומו של קושי בהוכחת יסודות העבירה אין בכך כדי להעביר הנטל אל הנאשם, יש להצביע על קושי אובייקטיבי וכזה לא הוצג ולא הוכח במהלך המשפט. אדרבה, המאשימה לא ביצעה פעולות חקירה בסיסיות לצורך בחינת גרסת הנאשם כמו בדיקת אנשי קשר וביקור באתרי העבודה.

ביחס ליסוד הנפשי נטען כי יש להוכיח יסוד נפשי מיוחד של "מטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס" ולפיו, הנאשם היה מודע לכל רכיבי היסוד העובדתי של העבירה וככל שאלו לא הוכחו, יש לזכות הנאשם.

21. ביחס לסוגי החשבוניות נשוא כתב האישום נטען בנוגע לחברת ד.ש ראמא עבודות בנייה ופיתוח בע"מ, כי הנאשם מאשר שהחשבוניות לא הוצאו על ידי מי שרשאי היה להוציאן. עם זאת, טוען הנאשם כי ערך את כל הבדיקות

בהתאם לחוק ולפסיקה על מנת לוודא כי מי שהוציא את החשבוניות אכן מוסמך להוציאן. המסמכים נתפסו בספרי הנהלת חשבונות של הנאשם ולא הייתה לנאשם כל יכולת לדעת כי האדם שעמד בפניו לא היה רשאי להוציא את החשבוניות. נטען כי לא הוכח שהנאשם ידע או חשד שהחשבוניות הוצאו שלא כדין ומקל וחומר לא הוכח כי הייתה לנאשם כוונה להתחמק מתשלום מיסים.

עוד טוען הנאשם כי העבודות המפורטות בחשבוניות הן עבודות אמיתיות שבוצעו בפועל. חשבונית 0534 מפרטת עבודה בבית כנסת במודיעין בשיפוץ אולפנא וכן עבודות ברחובות, חשבונית 429 בנייה בדימונה.

22. לגבי חברת בסיס הבנייה בע"מ טוען הנאשם כי החשבוניות תקינות. הודעת בעל החברה, מר לירון בסיס הוגשה בהסכמה וסומנה ת/8. תוכן הודעתו לא היה שנוי במחלוקת ולפיה מסר כי מכיר את חברת ר.א. ברק טכנולוגיה בע"מ שבניהולו של הנאשם, אישר כי הוא זה שהוציא את החשבוניות, זיהה את חשבוניות המס נשוא כתב האישום וציין כי מדובר בחברה שעשה לה פרויקט באתר בדרום.

עוד אישר כי מדובר בעבודה שבוצעה, עומד מאחורי החשבוניות ואף אישר את ההסכם בין הצדדים עליו הוא חתום.

23. ב"כ הנאשם טוען כי משהוגשה הודעתו של לירון בסיס בהסכמה הרי שהמאשימה הסכימה לאמיתות תוכן גרסתו ולפיכך, כל טענה שיש בה כדי לחלוק על אמיתות ההסכם בין הצדדים או כי העבודות נשוא החשבוניות לא בוצעו, דינה להידחות.

זאת ועוד, ככל והמאשימה טוענת כי החשבוניות של חברת בסיס הבנייה הוצאו שלא כדין, נטען להגנה מן הצדק בדמות אכיפה בררנית בכך שבעל החברה מר לירון בסיס לא הועמד לדין בגין היותו מוציא חשבוניות ואף לא נחקר תחת אזהרה ויש בכך כדי להביא לביטול האישום כנגד הנאשם.

24. בנוגע לחברת סקאיה בע"מ נטען כי החשבונית כשרה. עד התביעה מטעם המאשימה מר דוד מזן אישר כי חתם על מסמכים שאינו יודע את טיבם ומכאן, שלא ניתן לשלול כי הסמיק אחרים לפעול בשם חברת סקאיה והם אלו שפעלו מול הנאשם, ביצעו העבודות והוציאו את החשבונית.

הנאשם מפנה לעובדה כי המאשימה לא ביצעה כל בדיקה ביחס לאלו שהוסמכו לפעול בשם חברת סקאיה על אף שדוד מזן מסר שמות במהלך חקירתו במשרדי מע"מ. נטען כי לכל הפחות קיים ספק סביר כי החשבונית הוצאה על ידי מי שלא היה רשאי לעשות כן. לעניין העבודה נשוא החשבוניות נטען כי מדובר בתיקונים שבוצעו על ידי חברת סקאיה במגרש הרוסים והפנה לידי ההגנה אשר אישרו כי אכן בוצעו במקום עבודות באמצעות הנאשם ומי מטעמו.

25. חברת א.ח.מ בנייה ופיתוח בע"מ, הנאשם אישר כי החשבונית הוצאה על ידי מי שאינו רשאי להוציאה. עם זאת,

נטען כי ביצע בדיקת ניהול ספרים ואישור ניכוי מס במקור, מדובר בקבלן משנה איתו עבד באופן חד פעמי.

26. הנאשם הפנה למסמך נ/1 הוא פרוטוקול דיון השומה האזרחי, ממנו עולה כי החוקר/מבקר החליט שלא לפסול את החשבוניות של חברת בסיס הבנייה ומכאן, המסקנה כי החשבוניות של חברת בסיס הבנייה בע"מ הינן חשבוניות כשרות ואף מע"מ מסכים לכך.

27. הפנה לחקירתו של עד תביעה 2, מנהל החשבוניות של הנאשם מר ניר דוד שאישר כי מס התשומות הגלום בחשבונית של חברת סקאיה הוא 9,000 ₪ הוא למעשה נוכה בפועל 900 ₪ בלבד. יש בנתון זה כדי ללמד על העדר כוונת הנאשם להתחמק מתשלום מיסים הואיל וניכוי מס נמוך בפועל מהמס אותו התכוון להתחמק אינו עולה בקנה אחד עם כוונה להתחמקות מתשלום מס.

הדבר מוכיח כי הנאשם לא בדק את הדו"חות המוגשים ומכאן, שלא הייתה לו כל כוונה להתחמק מתשלום מס. מעבר לכך, עצם העובדה כי ביחס לחברות סקאיה וא.ח.מ. בנייה ופיתוח נוכו חשבונית אחת בלבד ביחס לכל חברה, יש בכך כדי לחזק הטענה כי הנאשם נעדר יסוד נפשי של כוונה להתחמק ממס.

28. הפנה לפרשת ההגנה, למסמכים שסומנו נ/4 בעניין סיכום דיון של פרויקט שיפוץ מגרש הרוסים עבור משטרת ישראל וכן לעדותו של מר אלכסנדר זבורובסקי, כמו גם למסמכים נ/5 בעדותה של השוטרת עדי משיח שיש בהן לחזק הטענה לביצוע עבודות במודיעין וברחובות.

הפנה לעדותו של מר משה בן שטרית, בהיכרותו את הנאשם כקבלן משנה בפרויקטים שונים, במגרש הרוסים בירושלים, ברחובות, מודיעין, הרצליה ורעננה.

עוד נטען כי החשבוניות משקפות את מהות השירות שניתן, הסכום והצדדים לעסקה בהתאם להוראות סעיף 9(א) להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבוניות), תשל"ג-1973.

דיון והכרעה

29. המחלוקת בין הצדדים מצומצמת. ההגנה טוענת כי החשבוניות כשרות וככל שאין כשרות הרי שהנאשם לא היה מודע לכך בעת ביצוע העסקאות. המאשימה טוענת כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות, הנאשם היה מודע ופעל במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

עדות וחקירת הנאשם

30. בחקירתו במשרדי מע"מ, שהתקבלו בהסכמה וסומנו ת/1, ת/2 מסר כי התרחשה שריפה במשרדו בתאריך

25.2.14 ואף הציג אישור על כך מטעם הרשות הארצית לכבאות והצלה מחוז דרום, טען כי בשל השריפה, מסמכים וחומרים הקשורים להנהלת חשבונות בגין שנים 2012-2013 שהיו במשרד, נשרפו. עם זאת, הביא לחקירתו במשרדי מע"מ קלסרי הנהלת חשבונות לשנת 2014 שמצא אצלו.

מסר בחקירתו בשנת 2016 כי מתנהל ללא חשבון בנק ב- 3 שנים האחרונות, מתנהל במזומן עם קבלני משנה וספקים ולעיתים מסב שיקים של הלקוחות. ציין כי לא עורך בדיקות לקבלני משנה איתם עובד וכי הבדיקה הטובה ביותר היא זו שמבצעים את העבודה. כשנשאל לגבי הסכמים וחוזים עם קבלני המשנה שעבדו איתו, מסר כי לרוב זה מילת כבוד. כשנשאל אם מזהה את מי שמוציא לו חשבונית מס כקבלן משנה שרשאי להוציא חשבונית, השיב שלא עושה שום דבר כזה, קבלן משנה שמבצע את העבודה מקבל עבודה כסף.

31. כאשר נשאל ביחס לחברות השונות נשוא החשבוניות אותן ניכה השיב כי לא קיבל קבלות ולא דרש, דברים לא נרשמו. בנוגע לחברת ד.ש. ראמא עבד מול אדם בשם חמודי והוא היה מנהל העבודה, לא חתם איתו על כלום, לא הוצג לו יפוי כוח של החברה. כאשר הוצגו לו החשבוניות נשוא כתב האישום אישר כי אין פירוט עבודה בחשבוניות, ציין כי יכול להיות שיש לו איפה שהוא פירוט באקסל וכי זו הייתה טעות שלא הצמיד את הפירוט לכל חשבונית. מסר כי אינו מכיר את מר שאדי דעדוע וכי אותו עניין רק אישור ניכוי מס ואישור ניהול פנקסי חשבונות בלבד, לא התייחסתי לתעודת זהות או הפרוטוקול של החברה - לא עניין אותי.

32. בנוגע לחברת בסיס הבניה מסר כי עבד עם בחור בשם "חיים" מתנהל רק מולו ומשלם רק לו. לא הכיר את לירון בסיס, מנהל החברה. מאשר את הסכם העבודה שנחתם מול חיים וציין כי מדובר בהסכם כללי, הסכם מסגרת לצורך התקשרות בין הצדדים. אישר כי חיים לא הציג לו יפוי כוח ולא בדק זאת. חזר ואישר כי החשבוניות לא כוללות פירוט של עובדים, חומרים ולא יכול לדעת מתוך החשבוניות.

33. נשאל על חברת א.ח.מ. בניה ופיתוח בע"מ אולם לא זכר לתת כל פרט שהוא, ציין כי מדובר במישהו חד פעמי ולא זוכר אותו או את העבודה שבוצעה. כשעומת עם גרסתו של מר חסיב סרור, מנהל החברה שמסר כי מדובר בחשבונית מזויפת ולא ביצע כל עבודה כלפי הנאשם, לא היה לנאשם תשובה על כך.

34. בנוגע לחברת סקאיה צין בדומה לחברת א.ח.מ. כי אינו זוכר כל פרט, לא יכול להגיד מול מי עבד, היכן בוצעה העבודה ובמה מדובר. מסר כי מדובר במשהו חד פעמי, אינו זוכר. לא מכיר את דוד מזן, הסכום קטן ואין פירוט. חזר ואישר כי אין פירוט בחשבונית. על פי המפורט על החשבונית ציין כי מדובר בתיקונים שביצע במגרש הרוסים.

35. בחקירתו הנגדית אישר כי הוא זה שהעביר את החומר להנהלת חשבונות, היה שם הכל בשקית ומעביר פעמיים עד שלוש במהלך החודש, לא באופן קבוע. אישר כי עבד במזומן משך מספר שנים לרבות גם לאחר שנחקר במשרדי מע"מ ואישר כי זו לא התנהלות אידיאלית.

בהמשך חקירתו מסר כי תמיד היה מנהל מטעמו כמו ג'ולני בירושלים, אלי בן נעים בירוחם.

36. נחקר ארוכות בנוגע להתחשבנויות שהיה עושה מול החברות האחרות איתם עבד, טען כי החומר נתפס על ידי רשות המיסים ומשעומת עם הטענה כי לא נמצאו תחשיבים או התחשבנויות או ניירות עבודה מסר שזה לא רלבנטי להנהלת חשבונות ולכן לא שם אותם, לא יודע איפה נמצאות ההתחשבנויות.

ב"כ המאשימה מסכמת את חקירתה בעמוד 37 שורות 19-21:

"אתה התנהלת בלי חשבון בנק, לא קיבלת קבלות על תשלומים שביצעת במזומן, התקשרת מול אנשים קשי יום שלא בדקת לגביהם ואין לך אסמכתאות לגבי התחשבנויות מול אותם קבלנים, זה נכון?" הנאשם אישר שכן.

בחקירתו הנגדית בעמוד 38 הנאשם עומת עם המסמך שהציג מטעמו וסומן נ/7 ושאל אם יש ברשותו חומרים נוספים בדומה ל-נ/7 והשיב כי ככל שיבקשו, ידאג להביא. בבירור מעמיק יותר השיב בשורה 32

"אין לי חשבונות של ברק טכנולוגיה. עשיתי את זה ידני. זה לא היה ממוחשב".

37. בחקירתו הנגדית בנוגע לחברת ד.ש.רמא מסר בעמוד 46 שורה 11 כי נפגש עם אדם אחראי אולם לא בדק אם הוא הבעלים. מפנה לתשובתו המפורטת בשורות 25-28

"שוב. אני לא בדקתי את נשוא הבעלים. מה שהנחו אותי בהנהלת חשבונות זה מה שבדקתי. לא בדקתי. טעות. לא חושב גם היום שזו טעות כי ההתנהלות בשטח..."

וממשיך בעמוד 47 שורות 1-3:

"... אבל שוב אתה בשטח...כשיש אתר זה באתר עם כל הלחץ של האתר. אני טעיתי".

מאשר כי לא קיבל ייפוי כוח מחמודי לגבי חברת ד.ש.רמא.

38. המאשימה מטיחה בנאשם את האישומים באופן כללי בעמוד 48 שורות 4-13:

"אתה מבין את זה שזו לא עבודה של אף אחד לעשות את הסדר וההצלבות האלה אלא שלך. מע"מ שאתה דורש הוא שומה עצמית שהיחיד שיכול לדעת מה באמת בוצע וביחס לאיזה חשבונית ולאיזה פרוייקט זה אתה ואם אתה לא כותב את הדברים בשום מקום, לא בדקת שום דבר לגבי אף אחד מהחברות בכתב האישום שהתקשרת איתם, המדינה יוצאת בהנחה שהשיק שאתה מבקש ממנה באמצעות אותה חשבונית הוא פיקטיבי? ת: לא נכנסתי לזה אם ישלמו לי או לא. הייתה לי הוצאה ונתתי. הייתה לי הכנסה נתתי. אין כאן משהו מיוחד".

בהמשך בשורות 31-33 לגבי הבדיקות שהיה עליו לעשות במסגרת התקשרות עם חברה השיב:

"אמרתי בהתחלה שזו טעות שקשורה לכולם. לא נתבקשתי לעשות ולכן לא עשיתי. יכול להיות שזו

אחת הטעויות הבסיסיות. אם הייתי מתבקש ממנהל החשבונות לעשות את זה ברור שהייתי עושה את זה. לא עשיתי את זה באופן גורף ולא שעשיתי אצל אחד כן ואצל אחר לא. לא נתבקשתי".

בנוגע לחברות א.ח.מ בניה וחברת סקאיה לא יודע למי שילם עבור החשבונית, ציין כי אם יש חשבונית אחת אז זה חד פעמי ובמקרים כאלה לא חתם על הסכם עבודה.

39. להשלמת התמונה מפנה לחקירתו של מנהל החשבונות מר דוד (יחזקאל) ניר שהודעתו ת/4 הוגשה בהסכמה. אישר את החשבוניות שהגיש הנאשם לצורך דרישת המע"מ בגין אותן חשבוניות. בחקירתו הנגדית בעמוד 19 לפרוטוקול נשאל אם הנחה את הנאשם לערוך הסכמים והשיב:

"אנחנו מנחים את הלקוחות שיהיה הסכמי עבודה עם קבלני משנה. עם דודי אישית או לא אישית, אני לא זוכר נקודתית"

בהמשך בשורה 23 השיב:

"אנחנו מנחים לעניין ניכוי מס במקור, אולם אנחנו משוחחים עם לקוחות ומנחים אותם לבדוק באופן שוטף".

40. ניתוח מכלול הדברים מלמד על התנהלות חשבונאית בלתי תקינה של הנאשם במספר היבטים- החל מדרך ההתקשרות עם קבלני משנה אחרים, תיעוד אותה התקשרות, תיעוד החשבוניות ותיעוד התשלומים.

הנאשם לא הציג מסמכי התחשבות הנוגעים לחשבוניות נשוא כתב האישום, אין במסמכי הנהלת החשבונות שנתפסו מהנאשם מסמכי התחשבות שיש בהם כדי להניח את הדעת בנוגע לחשבוניות נשוא כתב האישום. מכלול נתונים אלו מצביע על התקשרות פיקטיבית או על קבלת חשבוניות שאינן כשרות על מנת להגדיל הוצאות ולצמצם החבות במס.

הנאשם נמנע מלזמן עדי הגנה מרכזיים, שלטענתו היו יכולים לתמוך בגרסתו כמו מר ג'ולני, אלי בן נעים ואחרים שהיו יכולים להעיד על ההתקשרויות בין הנאשם לבין החברות נשוא החשבוניות המפורטות בכתב האישום.

41. גרסת הנאשם לא גובתה במסמכים כלשהם על אף שנטען בתחילה כי הם מצויים ברשותו וכאשר ביחס לחברות אחרות היה בידו להציג מסמכים לגבי התקשרויות או התחשבות שערך. התנהלות חשבונאית תקינה וישרה אינה יכולה להיות חסרה מסמכים מהותיים רבים. ניתן להסביר תקלה נקודתית אולם כאשר הדבר מצביע על שיטת התנהלות חוזרת ונשנית, יש בכך אינדיקציה כי מדובר בשימוש בחשבוניות פיקטיביות מתוך מטרה להתחמק מתשלום מס.

42. העבירה של ניכוי מס תשומות הינה עבירה התנהגותית, אשר אין מחלוקת בדבר היסוד העובדתי כי הנאשם דרש

את החשבוניות נשוא כתב האישום במסגרת דיווחיו לרשויות מע"מ כמפורט בהודעת מנהל החשבונות מר ניר דוד ת/4.

היסוד הנפשי הנדרש הוא מודעות וכן יסוד נפשי מיוחד "במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס", לעניין זה נקבע בפסיקה באופן רחב ומפורט כי די בקיומו של יסוד נפשי של מודעות למעשה ולקיום הנסיבות הבלתי חוקיות ואילו את המטרה להתחמק ממס ניתן ללמוד מהראיות הנסיבתיות וממעשים חיצוניים של הנישום. (מפנה לע"פ 5783/12 גלם נגד מדינת ישראל 11.9.2014)

עדי ההגנה

43. הנאשם הביא במסגרת פרשת ההגנה 3 עדים.

מר אלכסנדר זבורובסקי, מתאם פרויקט בינוי במחלקת בינוי של משטרת ישראל. מאשר כי הנאשם שימש אחד מקבלני המשנה בשיפוץ מטה מחוז ירושלים במגרש הרוסים, היה איתו בקשר שבועי, הפרויקט החל בסוף 2013 עד סוף 2015. צין כי ראה עובדים אצל הנאשם אולם לא יודע אם מדובר בעובדים שלו או עובדים שהוא שכר. צין כי היה נציג מטעם הנאשם בפרויקט בשם ג'ולאני.

בחקירתו הנגדית השיב כי לא ראה את הנאשם מבצע התחשבות עם אנשים באתר. לא יכול לומר מידיעה אישית כי הנאשם התקשר עם קבלני משנה אולם מעריך כי חלק מהעובדים היו קבלני משנה. לא שמע מהנאשם אמירה כלשהיא בנוגע לחברות נשוא כתב האישום.

44. העידה הגב' עדי משיח, קצינה במשטרת ישראל. בתקופה הרלוונטית לאישומים שימשה כמנהלת פרויקטים בתחום הבניה במחלקת בינוי ונכסים משטרת ישראל. ציינה כי הכירה את הנאשם כקבלן משנה בפרויקט חקירות רחובות מדצמבר 2013 עד 6/14 כשיצאה לחופשת לידה. מסרה כי היו פגישות עבודה בהן נכח הנאשם לצורך בירור סטטוס הפרויקט והבנת שלבי הביצוע.

בחקירתה הנגדית מסרה כי חושבת שראתה את הנאשם מנהל עובדים, לא זוכרת במדויק. לא זוכרת כפופים לנאשם, איתם הייתה בקשרי עבודה. שללה התנהלות כספית מול הנאשם, ההתנהלות הכספית הייתה מול הקבלן הראשי. לא יודעת לומר בוודאות אם הנאשם העסיק פועלים בחברה שלו או העסיק קבלני משנה. לא ראתה שהנאשם שילם במזומן למישהו באתר. מאשרת שהעבודות בוצעו בשטח.

45. מר משה בן שטרית, היה קבלן בינוי ארצי של משטרת ישראל וקיבל את פרויקט מגרש הרוסים בירושלים לפני כ-10-15 שנים, שם הכיר את הנאשם במסגרת חיפושיו אחר קבלן שיפוצים באזור. מסר על פרויקטים משותפים נוספים בהם הנאשם היה קבלן משנה שלו, בפרויקט בית ספר ברחובות, בית כנסת במודיעין, מועדון נוער בהרצליה ופרויקט של בית מדרש ברעננה. לדבריו, הנאשם היה בשטח לפחות פעמיים שלוש בשבוע, היה מעורב, ידע מה קורה ודאג להביא פועלים. מסר כי ההיכרות עם הנאשם הייתה במסגרת חברת ל.ב. נווה הנדסה. בחקירתו הנגדית

חזר וציין כי לא מכיר את חברת ר.א. ברק טכנולוגיה, לא יודע מי החברה ומי הבעלים שלה, גם בדק זאת בהנהלת חשבונות אצלו ומעולם לא שמע את השם של חברה זו. ציין כי ההתקשרות עם הנאשם הייתה דרך חברת ל.ב. , חתם איתו על הסכמי עבודה , בודק את האדם שמולו עובד, שילמתי לו בשיקים לפקודת ל.ב. השיקים נכתבים למוטב בלבד וככל ולא, הצד השני מתחייב להפקיד אותם בבנק בלבד. ציין כי לא ראה את הנאשם משלם במזומן לעובדים, נשאל על החברות נשוא החשבונות בכתב האישום ומסר כי לא מכיר אותם.

46. מעדותם של עדי ההגנה כמו גם המסמכים שהוגשו במסגרת פרשת ההגנה נ/4 עד נ/7 עולה אינדיקציה כי הנאשם אכן ביצע עבודות בניה שונות במספר פרויקטים, הכוללת את נוכחותו הפיזית במקום, דאגה לפועלים ולביצוע עבודות הבניה בשטח. אולם אין כל אינדיקציה מעדי ההגנה בנוגע לחברות נשוא החשבונות בכתב האישום ולפיכך אין בעדויות אלו כדי להפריך את הטענה כי הנאשם השתמש בחשבונות נשוא כתב האישום כחשבונות פיקטיביות לצורך צמצום חבות במס.

47. מצאתי לציין, כי מעדותו של מר משה בן שטרית, העוסק בענף הבניה שנים רבות ניתן ללמוד על התנהלות תקינה ביחס להעסקתם של קבלני משנה תוך שהדגיש את הצורך בקיומם של הסכמי עבודה, היכרות עם האדם מולו עובד והחתום על הסכם העבודה ועד לאופן ביצוע התשלום באמצעות הנהלת החשבונות אצלו.

התנהלות הנאשם על פי גרסתו בחקירותיו לרבות בחקירה הנגדית בבית המשפט מפרטת תמונה שונה וכמעט הפוכה מהתנהלות תקינה של מי המבקש לנכות מס תשומות. התנהלות ללא הסכמי עבודה, העדר בדיקה של הגורם איתו מתקשר והאם מדובר במי שרשאי להוציא חשבונות מס בשם החברה ועד לאופן התשלום שביצע והעדר התחשבוניות תומכות. יש בכך כדי ללמד כי החשבונות שהוגשו הינן חשבונות פיקטיביות שאין מאחוריהן עסקאות אמת ולכל הפחות הינן בבחינת עסקה זרה שכמוה כחשבונות פיקטיביות.

עדויות בעלי החברות נשוא החשבונות

בסיס הבניה בע"מ

48. הודעתו של מר לירון בסיס הוגשה בהסכמה ת/8 , מסר כי הוא שימש כמנהל החברה במשך 4 חודשים בשנת 2013 ופירט לגבי רכישת החברה ועד להעברתה לאחר. כאשר נשאל בנוגע לחברת ר.א. ברק טכנולוגיה אישר כי מכיר את החברה שהייתה בדרום. לא זוכר מי בעל החברה אולם ציין כי התעסקו ביסודות של בניה, שלדים, בטונים.

מסר כי רק הוא הוציא חשבונות מס בחברה וחתם על חוזים מול לקוחות ומול קבלני משנה. כאשר הוצגו לו החשבונות נשוא כתב האישום של חברת בסיס הבניה מסר כי הוא מזהה את החשבונות מס הללו וכי הוא חתום עליהן וכן זיהה את כתב ידו, מסר כי מדובר בחברה שעשה לה פרויקט בדרום. כאשר נשאל איך שילמה לו

חברת ר.א. ברק טכנולוגיה, מסר כי הרוב היה בשיקים וגם חלק במזומן. עוד מסר כי לא זוכר את אתר העבודה הואיל והיה לו בחור בשם חיים שהוא היה זה שהביא את הפרויקטים בדרום. עוד אישר את הסכם העבודה נ/2 וציין כי חיים הביא לו את ההסכם חתום לתל אביב ושם חתם עליו.

כאשר נשאל כי ההתנהלות שלו נראית לא תקינה, השיב:

"תשמע, אני עומד מאחורי החשבוניות מס האלו. העבודה נעשתה. אני עבדתי בצורה שאנשים הביאו לי את העבודה, הביאו לי את הקבלן המקומי שלקח את העבודה לביצוע, אני הוצאתי חשבוניות מס ולקחתי עמלה של 5% עד 7% על כל חשבונית מס שהוצאתי".

49. הודעה זו של מר לירון בסיס הוגשה בהסכמה ומכאן שהאמור בה מקובל על הצדדים כראיה לאמיתו תוכנה במסגרת אמרת עד מחוץ לכותלי בית המשפט.

הודעה זו עולה בקנה אחד עם גרסת הנאשם בחקירתו במשרדי מע"מ מיום 28.8.2016 כאשר נשאל על חברת בסיס הבניה ומסר כי עבד עם בחור בשם חיים, עבודה באזור אשדוד ואשקלון, היה בא עם פנקס חשבוניות מס ורושם אותם מולי, לא זוכר אם הוא חתם עליהם, התעסק בעיקר בשיקום בטונים. אישר את הסכם העבודה וטען כי חיים עצמו ישב מולי וחתם פיזית עם חותמת החברה בקפה קפה בדימונה. אישר את חשבוניות המס וטען כי אלו החשבוניות שחיים חתם עליהם מולו כשהתחשבנו על העבודות שביצע לו באשדוד ובאשקלון, התשלום בוצע לרוב בשיקים וגם חלק במזומן.

50. ניתוח של שתי הגרסאות דלעיל מביא למסקנה כי קיימת הלימה בין גרסת הנאשם ביחס לחשבוניות נשוא חברת בסיס הבניה לבין גרסת מנהל החברה מר לירון בסיס שהוגשה בהסכמה כאשר הוא לא נחקר נגדית.

במאובחן מהחברות האחרות ביחס לחברת בסיס הבניה קיים צד ברור לעסקה המאשר את הסכם העבודה, מאשר את החשבוניות שהוציא ואף מאשר את העבודות שבוצעו ובגין בוצע התשלום וניתנו החשבוניות.

אמנם קיימות סתירות ואי דיוקים בין שתי הגרסאות, אולם לא התרשמתי כי מדובר בסתירות היורדות לשורש העניין ואילו ליבת הגרסאות תואמת את שני הצדדים.

חיזוק לגרסת הנאשם בנקודה זו מצוי בהסכם המסגרת בין הצדדים אשר נמצא בתיק הנהלת החשבונות של הנאשם ובאישור החשבוניות מס על ידי מר לירון בסיס, מנהל החברה.

51. בנסיבות אלו באתי למסקנה כי לכל הפחות קיים ספק סביר בנוגע לנטען כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות נשוא חברת בסיס הבניה ולפיכך מצאתי לנכון לזכות הנאשם מחמת הספק בגין העבירות המיוחסות לו בנוגע ל- 7 חשבוניות המס נשוא חברת בסיס הבניה.

52. טענת הנאשם כי ככל ובית המשפט יקבע כי החשבוניות נשוא חברת בסיס הבניה אינן כשרות, הרי שקמה הטענה להגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית בכך שלא הוגש כתב אישום נגד מר לירון בסיס, מוציא החשבוניות, יש לה על מה שתסמוך.

מר לירון בסיס לא נחקר אף תחת אזהרה וככל והמאשימה סברה כי יש קושי בהתנהלותו כפי שהדבר הוטח בו במסגרת הודעתו בחקירה במשרדי מע"מ היה מקום לחוקרו תחת אזהרה. התנהלות זו של המאשימה בצירוף בחינת גרסאות הנאשם ומר לירון בסיס מקימים את הספק ברף הנדרש כדי להביא למסקנה לזיכוי הנאשם מחמת הספק מעבירות של ניכוי תשומות שלא כדין בגין החשבוניות נשוא חברת בסיס הבניה.

53. בעניין זה, טען ב"כ הנאשם לחיזוק הטענה כי מדובר בחשבוניות כשרות וביקש ללמוד זאת ממסמך נ/1 פרוטוקול הדיון בשומה האזרחי בכך שמר ראובן סבח ע"ת 1 שחקר את הנאשם ושימש כמבקר חשבוניות במע"מ אותה עת החליט לפסול רק חלק מהחשבוניות מס שקוזזו שלא כדין ולא פסל את החשבוניות של בסיס הבניה.

לא מצאתי לקבל טענה זו, מדובר בהסכם פשרה בין הצדדים בהליך אזרחי בלבד ואין הוא מחייב בהליך פלילי ולא ניתן להגיע למסקנה כי ההחלטה שלא לפסול חשבוניות אלו מהווה אינדיקציה להיותן חשבוניות כשרות.

ע"ת 1 מר ראובן סבח בחקירתו הנגדית כאשר נשאל לעניין שיקול הדעת שלו בהחלטה זו השיב שאינו זוכר מה הייתה ההחלטה שלו באותה נקודת זמן (עמוד 17 לפרוטוקול שורות 7-12).

מנהל החשבוניות, מר דוד ניר, שהיה צד להסכם הפשרה וחתום עליו ציין כי כשמגיעים להסכמים תמיד יש התפשרות של שני הצדדים וגם הוא לא זוכר למה דווקא בסיס הבניה.

אשר על כן, לא מצאתי כי יש במסמך נ/1 כדי להביא למסקנה בנוגע לחשבוניות המס של חברת בסיס הבניה, אולם הגעתי למסקנה בדבר זיכוי הנאשם מחמת הספק בגין חשבוניות אלו כמפורט לעיל.

חברת ד.ש. ראמא עבודות בניה ופיתוח בע"מ

54. בנוגע לחברה זו העיד מנהל החברה מר שאדי דעדוע תחת אזהרה וחקירתו במשרדי מע"מ תחת אזהרה ת/7 התקבלה בהסכמה.

מסר כי עובד כקבלן משנה בשטחים ובהתנחלויות, הינו מורשה חתימה יחיד בחברה והוא היחיד שמוציא חשבוניות מס, לא נתן מעולם ייפוי כוח למאן דהוא לפעול בשם החברה להוציא חשבוניות מס או לגבות כספים.

הציג אישור על הגשת תלונה במשטרה בגין זיוף תעודת זהות שלו ומסמכים של החברה. ציין כי הוא קבלן ומחזיק פועלים במשכורת ולא סיפק פועלים או כוח אדם לעבודות שונות אחרות. מסר כי לא מכיר את הנאשם או מי מטעמו לרבות אמו של הנאשם, לא מכיר את חברת ר.א ברק טכנולוגיה בע"מ ולא סיפק לה פועלים,

שלל עבודה באזור רחובות, מודיעין, דימונה ונתיבות.

כאשר הוצגו בפניו חשבוניות המס נשוא כתב האישום של חברת ד.ש. ראמא השיב כי אלו לא חשבוניות מס של החברה שלי ומדובר בחשבוניות מס מזויפות, ציין כי זו לא החתימה שלו ולא החותמת של החברה שלו ואף אין התאמה ללוגו ולצורה של החשבוניות שהוצגו לאלו שלו.

כשהוצגו בפניו מסמכי החברה שלו לרבות צילום תעודת הזהות שלו מסר כי התעודת זהות מזויפת ואין זו תמונה שלו. מסר כי חברת ר.א. ברק טכנולוגיה איננה לקוחה שלו, לא קיבל ממנה כל תשלום ולא סיפק חשבונית מס.

חברת א.ח.מ. בניה ופיתוח בע"מ

55. מר חסיב סרור, נחקר תחת אזהרה במשרדי מע"מ והודעתו ת/6 הוגשה בהסכמה. מסר כי הוא הבעלים והמנהל של חברת א.ח.מ. בניה ופיתוח בע"מ וכי קיים עוד בעלים בחברה אבל רק הוא מוציא את חשבוניות המס בחברה ומורשה חתימה בבנק. ציין כי תפס בחור שהפיץ חשבוניות מס על שמו ונתפס עם תעודת זהות מזויפת על שמו של מר חסיב סרור והגיש נגדו תלונה במשטרה. שלל כל היכרות עם הנאשם או מי מטעמו, שלל היכרות עם חברת ר.א. ברק טכנולוגיה בע"מ. כשהוצגה לו החשבונית נשוא כתב האישום של חברת א.ח.מ. בניה ופיתוח ציין כי מדובר בחשבונית מזויפת, זו לא החתימה, לא החותמת ואף הדוגמא של החשבונית שונה מזו של חשבוניות המס הידניות בהם השתמשה החברה. טען כי לא ביצע את העבודה נשוא החשבונית שהוצגה, לא סיפק עובדים ולא קיבל את התשלום המפורט בה.

חברת סקאיה בע"מ

56. מר דוד מזן נחקר תחת אזהרה במשרדי מע"מ וחקירתו הוגשה בהסכמה ת/5. מעבר לכך הוא נחקר במסגרת פרשת התביעה.

מסר את הרקע והקשר שלו לחברת סקאיה, שימש כאיש קש תוך ניצולו על ידי אחרים. לא מכיר את הנאשם או מי מטעמו וכן לא מכיר את החברה שבניהולו. כשהוצגה בפניו החשבונית נשוא כתב האישום ציין כי אין זו חשבונית מס תואמת לשל החברה, הציור והצורה שונים וזו אינה חתימתו.

כשנשאל אם נתן יפוי כוח לחתום על חשבוניות מס בשמו, מסר כי אינו יודע. כי חתם על שני מסמכים שאינו יודע את טיבם. מסר כי לא ביצע עבודה ולא סיפק פועלים.

57. המסקנה העולה ממסמכים אלו של בעלי החברות כי החשבוניות אותם ניכה הנאשם נשוא החברות: סקאיה בע"מ, א.ח.מ. בניה ופיתוח בע"מ וחברת ד.ש. ראמא עבודות בניה ופיתוח בע"מ אינן משקפות עסקאות אמת. הצד לעסקה אינו הבעלים האמיתי של החברה, הנאשם לא דאג לבדוק קיומו של יפוי כוח כדין לרבות ביחס לחברת סקאיה בע"מ ובהתאם לפסיקה - כוונה להתחמק מתשלום מס נלמדת מתוך מודעות כי מי שחתום על החשבונית הוא לא

מי שביצע את העבודה בפועל.

58. נקבע בפסיקה בהרחבה, כי מי אשר מגיש דו"חות הכוללים נתונים שאינם נכונים, אשמו שלו הינו בכך ואשמו שלו בלבד שהרי מכוח דו"חות אלו הוא מקבל את סכומי המס. חובתו של נישום להגיש דו"ח אמת.

הנאשם לא ידע למסור את פרטי החברות, מול מי התקשר, אילו עבודות ביצע ובגין איזו עבודה התקבלו החשבוניות, די בנתונים אלו כדי להרשיע הנאשם בעבירות המיוחסות לו ביחס לחשבוניות המפורטות בכתב האישום נשוא החברות דלעיל.

59. טענת הנאשם ביחס לטעות שבוצעה בעניין החשבונית של חברת סקאיה לעניין הקטנת סכום המס כמו גם לעניין הגשת חשבונית אחת בלבד בנוגע לחברת א.ח.מ. בניה ופיתוח, אין בה כדי להביא למסקנה בדבר העדר כוונה להתחמק מתשלום מס.

הנאשם הביא את החשבוניות השונות לטיפול הנהלת החשבונות מבלי שבדק כל חשבונית בפני עצמה כפי שאישר בחקירתו וכן בגרסת מנהל החשבונות. הטעות שבוצעה ביחס לחשבונית של חברת סקאיה מקורה בטעות הקלדה של משרד הנהלת החשבונות ואין בזה כדי ללמד על הלך הרוח וכוונה של הנאשם.

הגשת החשבוניות להנהלת החשבונות לצורך ביצוע ניכוי מס התשומות גם ביחס לאותן חברות שאין לגביהן הסכם התקשרות, כאשר לא ניתן ללמוד על זהות הצד לעסקה וכאמור בעל החברה אינו מכיר את הנאשם או החברה אותה ניהל מביאים למסקנה כי החשבוניות הוגשו מתוך כוונה לצמצם את החבות במס, הא ותו לא.

60. בסיום הדברים מצאתי לנכון לציין כי לא מצאתי משקל של ממש בטענה המקדמית שנטענה בנוגע לשיהוי. אין מדובר בחלוף זמן כה משמעותי עד היותו בלתי סביר, המצדיק ביטול כתב האישום. מדובר בפרק זמן של 3 שנים בין חקירתו האחרונה של הנאשם במשרדי מע"מ בשנת 2016 ועד להגשת כתב האישום נגדו בשנת 2019 ובמסגרת עומסי העבודה המוטלים על כתפי המאשימה ובאיזון עם האינטרס הציבורי בבירור אשמתו של הנאשם, לא מצאתי כי מדובר בשיהוי בלתי סביר המצדיק קבלת הטענה לביטול כתב האישום.

61. לאור כל האמור לעיל, הוכחה בפני המאשימה את האישום הראשון המייחס לנאשם ניכוי מס תשומות שלא כדין ומסירת דו"ח או מסמך כוזב בנוגע לחשבוניות נשוא החברות המפורטות באישום זה למעט בנוגע לחשבוניות נשוא חברת בסיס הבניה, אשר לגביהן מצאתי לזכות הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ג, 09 ינואר 2023, במעמד הצדדים